

РЕШЕНИЕ

№ 4389

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3374** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Я. Б. Г., подадена чрез адв. К. П., срещу Решение № 1131 от 08.03.2023 г., постановено по НАХД № 12394/2021 г. по описа на СРС, 16-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5008865, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от Закон за движение по пътищата/ЗДВП/ ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 - 2 от НПК. Излагат се съображения, идентични с тези в подадената до СРС жалба, както следва: от описанието на нарушението не става ясно дали същото е извършено извън или в населено място; използваното техническо средство не съответства на техническите изисквания към датата на извършване на нарушението, поради което е незаконосъобразен изводът на въззивния съд, че нарушението е установено с годно техническо средство. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като

постанови нов, с който да отмени издаденият електронен фиш. Претендират се разноси за двете съдебни инстанции, съгласно представен списък.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява. В писмено становище от 05.06.2023 г. касаторът излага съображения по съществуването на спора.

Ответникът, чрез писмени бележки от 07.06.2023 г., оспорва касационната жалба. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

В производството пред СРС е установено, че Я. Б. Г., е законен представител на „Галерия 2020“ ООД, което е собственик на лек автомобил „М.“, модел „ГЛЦ 220 Д 4МАТИК“ с рег. [рег.номер на МПС] . На 15.06.2021 г., в 14:34 часа, автомобилът се движил по Софийски околовръстен път № 467, с посока на движение от [улица]към [улица], заснет с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M радар № 560. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. В изготвения снимков материал е отразена измерената скорост на движение на автомобила, при ограничение на скоростта от 90 км/ч. за извън населено място, както и географските координати. Измерената скорост на движение е 109 км./ч., която след приспадане на възможна грешка от 3 % е изчислена на 106 км./ч. По този начин касаторът е превишил разрешената скорост с 16 км/ч – нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. След като е установен собственикът на автомобила е издаден електронен фиш серия К № 5008865 срещу Я. Б. Г., като негов законен представител. На основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП й е наложена глоба в размер на 50 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство.

От правна страна Софийският районен съд е приел, че оспореният електронен фиш е издаден в резултат на процедура, проведена без допуснати съществени нарушения, със задължителните съгласно чл.189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от лицето деяние, съставляващо административно нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона. Конкретно съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и като такова е годно да измерва и установява превишена скорост, а нарушението в ЕФ е описано достатъчно точно и ясно, че нарушителят е разбрал за какво точно е наказан.

Решението е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Тези реквизити в оспорения електронен фиш са налице. В тази връзка правилни са изводите на СРС, че издаденият електронен фиш, съответства на изискванията, визирани в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

В касационната жалба се сочи, че е налице неяснота в описанието на нарушението. В ЕФ било посочено, че нарушената скорост на движение 90 км. извън населено място, а от друга страна било посочено, че се касае за мястото на нарушението в [населено място] - населено място, което предполагало друга правна квалификация и ангажиране на отговорността на друго основание - по чл.182, ал.1 ЗДвП, а не на основание чл.182, ал.2 ЗДвП, както е посочено в ЕФ. Това водело до неяснота и пречка да разбере срещу какви факти и право следва да се защитава, за да изгради адекватна защита. Възражението е неоснователно по следните съображения:

В случая, както правилно е посочил въззивният съд, касаторът е разбрал мястото на нарушение точно, тъй като в ЕФ са посочени конкретни индивидуализиращи белези - Околовръстен път, № 467. По преписката са представени разпечатка от паметта на техническото средство, с посочени координати и снимка на автомобила, както и карта с обозначение на мястото на извършване на нарушението. СРС е формирал извода си, че участъкът е извън рамките на населеното място и с оглед (представеното по разпореждане на СРС) приетото по делото писмо от зам.-кмет на СО, направление „Обществено строителство“, съгласно което бул. Околовръстен път в частта между [улица]и [улица]е участък от републиканската пътна мрежа и се намира на територията на Столична община. Данните за мястото на извършване на нарушението в процесния ЕФ са достатъчни за упражняване на правото на жалба и ефективна защита срещу него от наказаното лице, както и за ефективността на съдебния контрол, поради което СРС е формирал верни правни изводи.

С административната преписка е представен и съставеният на 15.06.2021 г. протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото – [улица], № 467, общинска пътна мрежа, както и действащото ограничение на скоростта по чл. 21 ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговият вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. В протокола конкретно е отразено, че АТСС е преминало метрологична проверка и е годно за експлоатация до 30.10.2021 г. В тази връзка с представения протокол за проверка на мобилна система за видеоконтрол № 4-38-20/30.10.2020 г. действително се установява, че конкретното средство за измерване е преминало проверка на 30.10.2020 г., със срок на валидност една година. По тези съображения, възражението на касатора и в тази връзка е неоснователно, тъй като извършеното на 15.06.2021 г. нарушение е заснето от мобилна система съответстваща на одобрения тип по смисъла на чл. 30, ал. 4 от Закона за измерванията.

Предвид гореизложеното, настоящият касационен състав намира, че оспореното

решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 5 вр. ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на парваната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1131 от 08.03.2023 г., постановено по НАХД № 12394/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав.

ОСЪЖДА Я. Б. Г., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.